

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 3, ročník 29

www.farnostzidenice.cz

vychází 19. června 2022

Setkání

Na začátku prázdnin bych rád poděkoval všem, kteří se zúčastnili setkání jako zástupci jednotlivých služeb, činností a společenství působících ve farnosti. Kdyby se dopodrobna mělo vše o setkání vypsát, myslím, že by celé ročníky časopisu Siard nestačily. Pro mne bylo velkou nadějí, že by se mohlo ledacos změnit. Samozřejmě si uvědomuji, že to bude vyžadovat zapojení nejen faráře, ale i každého farníka. Je krásné ukázat na druhého a říci mu, co má dělat. Je to snadné, ale pomocí pro společný růst se to stává tehdy, když sám připustím, že mám udělat něco i já. Hrášek je nutné přebrat.

Tyto řádky vznikají v blízkosti slavnosti Seslání Ducha svatého a možná i z tohoto důvodu mne napadají slova z jedné novény před touto slavností: „Dary Ducha svatého hrají důležitou roli v duchovním budování církevní obce, v rozvoji společenství, a je třeba jim dát v našem životě to místo, které jim patří. Předpokladem pro přijetí darů a pro jejich správné užívání je pravidelný duchovní život ve společenství, oddanost Kristu, vzájemná jednota a opravdová láska. V církvi potřebujeme jeden druhého s jeho zvláštním obdarováním a službou. Církev potřebuje nás, lidi ochotné sloužit Bohu a druhým lidem, ale ochotné ne z vlastní síly a podle svých představ, ale z obdarování a pod vedením Ducha svatého.“

Potřebujeme jeden druhého, a to je výzva. Hrášek i popel zvlášť. Setkání přispělo k tomu, že jsme si uvědomili, kolik krásného je v naší farnosti a také kolik by se mohlo zlepšit. Ukázala se srdce mnohých v jejich nádheře i zraněnosti. Nádheru je třeba uchovávat pro ostatní a zranění obvázat s Pánovou pomocí, aby se mohla stát místem, kde vyrazí nové a krásné věci.

S přáním odpočinku během léta a s nadějí do budoucích let společně se s vámi před prázdninami loučím.

Váš otec Petr Miloslav Jan Křtitel Beneš, farář

Výročí těchto měsíců

Duben

26.4.2002 zemřel **P. Josef Šimčík, SDB** (20. výročí úmrtí), exulant, vedoucí české misie ve Švýcarsku, kde působil od roku 1971. Od devadesátých let umožňoval účast židenického chrámového sboru na krajanských poutích ve švýcarském Einsiedeln. Byl znám jako radostný, skromný a velkorysý kněz. Zemřel v Männedorfu a byl pohřben dle vlastního přání v rodné Blatničce.

Květen

15.5.2002 zemřel **Mons. Vladimír Petruš** (20. výročí úmrtí), bývalý židenický administrátor v letech 1971–1978. Byl to oddaný kněz, člověk s velkým, otevřeným srdcem, který v nelehké normalizační době v naší farnosti svědčil všem generacím o Boží lásce. Vzpomínáme, s jakým zápalem vykládal Boží slovo, na jeho nelíčenou, upřímnou radost při setkání i opravdový zájem o každého člověka.

Červen

4.6.1972 se narodil **P. Martin Bejček**, židenický primiciant (50. narozeniny). Blahopřejeme a vyprošujeme dary Ducha svatého do další obětavé kněžské služby.

4.6.1922 tomu bylo sto let od narození **Mons. Ladislava Simajchla**, jehož úvahy často nabízíme jako duchovní povzbuzení na stránkách Siardu. Působil mimo jiné v Brně-Králově Poli, nejdéle pak ve Fryšavě, kde je pochován.

Mons. Ladislava Simajchla jsem na Vysočině poznal jako mužného duchovního otce a rádce. Seděl v křesle uprostřed své rozsáhlé knihovny jako nějaký východní mudrc, se psem Čudlíkem se děлил o pullitr

čerstvé vody, klidně naslouchal a pak nevtíravě, ale jasnozřivě navrhl řešení, v rozličných karambolech uměl uvidět šťastnou vinu, podoben majáku v mlhách dokázal navést na pěšinu vedoucí z bludných končin. Dodnes si řadu jeho krátkých a hutných rad nesu jako „čerstvý vzduch“ s sebou. Velmi výstižná je v souvislosti s fryšavským knězem Augustinova modlitba, otištěná na jeho parte: „Pane, dal jsi nám ho, byl naší útěchou a silou života.“ Když jsem se otce Simajchla onehdy ptal na jeho představu o posmrtném životě, bez otálení a s psíkem na klíně odpověděl: „S Terezičkou říkám, že Tam kolem mne nebudou žádné studené tváře, a k tomu přidávám, po zkušenostech celého života, kdy válčím se svými chybami, lajdáctvím a neporadama, že nebe je místo, kde ani já nebudu moci nikoho zarmoutit.“ (Miloš Doležal: Navzdory zimám nestudená tvář, Perspektivy 32, 2010)

9.6.1952 se narodil **Ing. Václav Kolář** (nedožitě 70. výročí). Vzpomínku na jeho život pro druhé a pro církve přinášíme v tomto čísle.

Synoda

Za církev synodální

Posunou synodní setkávání i naši farnost vpřed?

Chceme vám přinést něco ze závěrů synodních skupinek naší farnosti. Zabývali jsme se problémy života církve, ale také životem v naší farnosti.

Plný stůl

Jsme vděční, že žijeme ve farnosti s mnoha společenstvími, že je nám farnost domovem, můžeme zde prožívat bohatost vztahů, máme možnost aktivního uplatnění a je toho ještě mnohem víc. Snad máme plný talíř, plný stůl, ze kterého můžeme jíst. Skoro by se řeklo – samá radost. U plného stolu, s plným žaludkem však občas přebíráme a nevíme, co si vybrat. Některé jídlo nám už nechutná, nebo pro nás není dost dobré. A to, že nevidíme hladového? Žádné překvapení. Ano, jsou zde i bolesti a trápení, před kterými nechceme zavírat oči. Naopak se jim chceme podívat do tváře, vzít je jako výzvy, otevřít o nich diskusi ve farnosti a udělat něco pro to, aby tyto bolesti mohly být léčeny. Nedivte se, prosím, že přicházíme s něčím, co je bolavé. Vidíme i to pěkné, a je toho hodně, ale bez pojmenování nemoci nelze léčit.

Chceme růst a být farností jako domovem, místem společně prožívané víry. Máme spoluodpovědnost za ty, kteří jsou ve farnosti s námi. Proto vidíme následující pastorační výzvy.

Aktivity ve farnosti

Ve farnosti jsou skupinky, které si stačí samy. Mnohdy je potřeba posílit komunikaci mezi skupinami (co kdo dělá), mezi skupinkou a knězem (vzájemná podpora) i komunikaci směrem do farnosti (informovanost farníků, kteří např. nejsou přímo v centru dění). Ve farnosti jsou aktivity, které bojují s nízkým počtem účastníků. Naopak, někdo se může cítit nevyužitý či opomíjený a neví, jak se zapojit.

Proto vidíme silnou potřebu vytvořit pastorační radu farnosti ze zástupců společenství a aktivit. Rada by knězi pomohla komunikovat a koordinovat dění ve farnosti. Vidět a slyšet potřeby jednotlivých věkových, sociálních či jiných skupin

ve farnosti. Prohloubila by se komunikace mezi jednotlivými společenstvími a mezi společenstvími a knězem. Cítili bychom oboustrannou podporu mezi farníky a knězem. Jsme přesvědčeni, že aktivity potřebují větší či účinnější propagaci v ohláškách, na webu farnosti, na sociálních sítích. Co se ohlášek týká, mohly by přispět i k tomu, že bychom se více znali, více o sobě věděli. Rádi se dozvíme, že „příští neděli při mši v 10 hodin bude pokřtěn Petr, či Pavel“.

Jak se zapojit?

Člověk, který do farnosti nově přichází, jednotlivé skupiny a aktivity ve farnosti nezná a netuší, jak se zapojit. Je nesnadné nastoupit do rozjetého vlaku. Proto vidíme potřebu více propagovat zejména otevřené aktivity pro snazší integraci nově přichozích farníků. Může to být zpěv ve sboru, schole, nebo scholičce, ministranti, úklid kostela, otevřené společenství, pozvání k zapojení se do příprav oslav, do příprav farní zabíjačky nebo misijního koláče atd. Mnoho aktivit je otevřených a rádi vás uvítáme! Přicházíte jako rodina? Děti jsou skvělým socializačním prvkem. Jsou aktivity, kam chodí dítě s rodiči. Tam se snadněji poznáte s ostatními. Každý z vás něco umí. Chcete se zapojit? Prozatím přijďte za knězem, představte se a popovídejte si, zeptejte se, kde by se dal váš kumšt uplatnit. Výzvou pro farnost je najít způsob, místo, člověka, aplikaci, či něco jiného, co by pomohlo těm, kteří se chtějí zapojit, ale nevědí jak. Poznámka na konec: věřte, že často těžko rozlišujeme, kdo je nový, ozvěte se.

Mladí a starší

Pro mladé je aktivit mnoho, ale i tak se lehce stane, že je někdo opomíjený. Buď se nezapojí vůbec, nebo se třeba zapojí, ale stojí stranou. V aktivitách je třeba věnovat pozornost, zda není někdo upozadován. Chce to zajistit vyšší autoritou (knězem, nebo vedoucím aktivity). Je třeba občas si

tuto otázku položit, porozhlédnout se a nemávnout nad tím rukou.

A podobně, aktivity pro starší farníky – nezapomínáme na ně?

A co naši kněží? Mají nám být podporou. Ale nezapomínáme na ně? Nevyjde v příštím čísle přílohou List zapomenutého faráře? Snad ne. Jsem optimista. A to i ve všech předchozích výzvách. Zvláště pro to, co jsem četl v Listu zapomětlivého faráře v únorovém čísle. Aniž by otec Petr o námi diskutovaných výzvách věděl, již na některé z nich připravil odpověď. Vyzval představitele jednotlivých společenství a aktivit farnosti ke společnému setkání. Skvělá myšlenka. Na synodních setkáních jsme se modlili, aby naše diskuse přinesla plody. Jde to rychleji, než jsem čekal. Jen vytrvat.

Dovětek

Mezi napsáním článku a uzávěrkou tohoto Siardu uplynulo hodně vody. Setkání zástupců aktivit farnosti už proběhlo. Bylo obsáhlé. A to jsme se stihli vlastně jen představit, co kdo dělá. Nějaké náměty na zlepšení fungování farnosti ale už i tam zazněly. Také bylo biskupstvím vypracováno shrnutí výstupů jednotlivých synodních skupinek. Doporučuji k přečtení zde:

<https://www.biskupstvi.cz/storage/akt/synoda-Brno.pdf>,

na odkaz se také dostanete pomocí tohoto QR kódu:

Jan Klusák

Vzpomínka

9. června 2022 by se dožil 70 let náš farník Ing. Václav Kolář, který zemřel po těžké nemoci v nedožitých 51 letech.

Narodil se v Brně-Židenicích a patřil mezi ty farníky, kteří se již od útlého dětství zapojovali do aktivit farnosti a kterým záleželo na tom, aby farnost byla živá. On sám od útlého dětství ministroval a pomáhal v kostele dle svých možností a schopností. Zajímal se o historii nejen farnosti, ale i diecéze. Materiály, které se mu podařilo shromáždit, využíval při různých výstavách, které v našem kostele rád pořádal a organizoval. Pomáhal mu v tom kromě jiných i syn Tomáš.

Stal se i výborným průvodcem našeho pěveckého sboru, zvláště při našich poutních cestách do Einsiedeln ve Švýcarsku, kam jsme jezdili až do roku 2002 na pouť krajanů. Vždy vybíral cestu tak, abychom co nejvíce viděli, a poutavě dokázal vyprávět o místech, kterými jsme projížděli. Díky jeho výborné němčině cesty probíhaly bez problémů.

Stal se zakladatelem farního časopisu Siard v roce 1994, jehož redakční radu vedl. Siard díky těm, kteří převzali štafetu po Václavovi, vychází dodnes.

V roce 1995 vedl autorský kolektiv při vydání sborníku *Kostel sv. Cyrila a Metoděje v Brně-Židenicích* k 60. výročí posvěcení kostela. A ti z vás, kteří historii farnosti neznáte, prosím PŘEČTĚTE si ho. Dílo našich předchůdců by nemělo být zapomenuto. Ve farní knihovně je určitě k zapůjčení.

Václavovou velkou zásluhou je i farní klub pojmenovaný právě po něm. Asi už si málokdo vzpomene, kdy poprvé ho napadla myšlenka kavárny ve farnosti. Velmi usiloval o její vybudování, a dokonce se s dnešním panem kostelníkem Petrem vydal na průzkum do farnosti sv. Tomáše v Brně. Tehdy tam byl kaplanem P. Petr Beneš, který se necelé tři měsíce po Václavově smrti stal administrátorem naší farnosti. A i díky jemu byl farní klub na svátek sv. Václava 2003 otevřen a požehnán.

Jistě si všichni uvědomujeme, že sám by Václav mnoho nedokázal, ani by to nebylo možné, proto patří dík nejen jemu, ale i všem našim spolufarníkům, kteří tuto farnost budovali, všem našim předkům, kteří již od roku 1910 usilovali o postavení kostela. Nezapomínejme na ně v modlitbách.

Ale pamatujme i na ty, kteří dnes pokračují v díle budování farnosti.

Jitka Doleželová

Setkání farnosti

Ve čtvrtek 12. května se na oratoři sešli farníci, kteří ve farnosti vykonávají nějakou službu nebo činnost, resp. za ni zodpovídají. Setkání bylo vedeno myšlenkou, že naše farnost je poměrně velká, všichni se navzájem neznáme a nestačíme se sledovat. A objeovat to pěkné v tom, co je kolem nás, nás přibližuje Bohu, protože krása je jednou z Božích vlastností. Proto na úvod

zazněla prosba o moudrost, otevřenost, ochotu naslouchat a o poznání, co máme a co nemáme ve farnosti dělat.

Všechny aktivity vytvořily určitou mapu farnosti a daly by se rozdělit do několika oblastí, i když se často překrývají:

- Služby: kostelníci, úklidové skupinky, květinová výzdoba, technická skupina, ministranti, lektoři, katecheté, varhanická služba, farní knihovna, farní zpravodaj Siard.
- Církevní hudba: sbor, schola mládeže, scholička, gregoriánská schola.
- Aktivity: katecheze pro malé děti při mši, Mikulášská, karneval, schůzky děvčat, dámský klub.
- Malá společenství: synodální skupiny, otevřené farní společenství, společenství manželů, modlitební společenství, Modlitby matek, evangelizační buňky, párové doprovázení, Mariina legie, modlitba u kříže na Cyrilce.
- Spolupracující organizace: Orel (sportovní aktivity, hody, příprava krojů, kroužek tanečků pro děti), Kolpingovo dílo.

Jednotlivé prezentace byly velmi otevřené, často nezakrývaly určité problémy a také zazněla řada námětů. A rozhodně nebyly jmenovány všechny aktivity, třeba právě péče o kostelní prádlo, o níž je v tomto Siardu článek nebo další malá společenství. Je naprosto úžasné, že řada aktivit ve farnosti funguje už mnoho let a předává se z generace na generaci. Výsledkem tohoto setkání bylo definování potřeby zřídit farní radu a zaměřit se na větší informovanost o životě naší farnosti (návrh přehledové nástěnky s aktivitami a kontakty).

L. Pohanková

Farní knihovna

Halík, Tomáš:

Odpoledne křesťanství

(Odvaha k proměně)

[Praha, Nakladatelství Lidové noviny 2021, 266 s.]

Švýcarský psychoterapeut C.G.Jung v jedné své metafoře přirovnal lidský život k jednotlivým denním dobám. Odpolednem je tedy myšlena doba, které v životě člověka odpovídá období zralosti následující po době růstu (dopoledne) a krize (poledne). Vztaženo k dějinám křesťanství jde o období po moderní době, kdy přišla krize v podobě sekularizace, ateizace a krize církví. Každou krizi však můžeme také vnímat jako šanci k nastartování něčeho nového. Autor předkládá vizi křesťanství budoucnosti jako ekumenického společenství schopného nově a hlouběji porozumět vlastním zdrojům i aktuálním problémům doby.

Kodet, Vojtěch - Paulus, Jan:

Bůh své bitvy neprohrává

[Praha, Katolický týden - DORON 2021, 488 s.]

„Díky těmto rozhovorům jsem prožil něco jako roční duchovní cvičení. Nahlédl jsem relativitu všeho, co často tvořilo podstatnou součást mého života.“ Takto charakterizoval známý karmelitán P. Vojtěch Kodet vlastní knihu rozhovorů, v níž provádí čtenáře 65 lety svého života. Seznamuje čtenáře se svojí rodinou, studiem, s působením ve farní správě (pamětníci si ho jistě pamatují z 80. let, kdy sloužil také v Zábrdovicích), v karmelitánském řádu, v Karmelitánském nakladatelství, v charismatické obnově a v dalších, i nelehkých obdobích života. Důležitými tématy jsou pro něj víra jako osobní vztah, odpuštění, uzdravení vztahů, umění rozlišování nebo život s Božím slovem.

Terezie z Avily:

Knihy života

[Praha, Karmelitánské nakladatelství 2021, 401 s.]

Duchovní autobiografie španělské mystičky XVI. století. Velká reformátorka

karmelitánského řádu je příkladem rovnováhy mezi činností a kontemplací, mezi službou druhým a rozvíjením svého vnitřního života. Běžných životopisných údajů v knize příliš nenajdeme, zato nám bude hlubokou průvodkyní po životě vnitřní modlitby. Uměla se v modlitbě odevzdávat božským tajemstvím i naplno prožívat vztahy s lidmi kolem sebe. Karmelitáni vydávají knihu již podruhé (1. vyd. Tiskárny Vimperk, 1991), tentokrát v plném znění.

Aby se tentokrát dostalo i na mladší čtenáře, zmíním dva komiksové příběhy. Nestává se často, aby se v naší knihovně nějaký komiks objevil, ale domnívám se, že tyto za to stojí.

Vivier, Jean-François – Denoël

Maxmilián Kolbe – světec v Osvětimi

[Uhřetice, Doron 2021, 52 s.]

Příběh polského františkána, který se v koncentračním táboře Osvětim v roce 1941 obětoval za jiného vězně, je vyprávěn ve dvou časových rovinách. Střídají se situace z koncentráku (popisované vypravěčem) s Kolbeho vyprávěním o jeho životě (psané ich-formou). Můžeme tak sledovat jeho životní pouť od dětství, přes vstup do řádu minoritů, studia v Římě, misie v Asii, tiskový apoštolát v Polsku až do jeho zatčení gestapem a mučednickou smrtí v koncentračním táboře.

Andrea, Tobias - Blattert, Clemens:

Ignác hledá něco víc

[Olomouc, Refugium 2021, 71 s.]

Komiksové ztvárnění života svatého Ignáce z Loyoly, zakladatele jezuitského řádu. Autoři ukazují duchovní přeměnu vojáka a šlechtice v člověka hledajícího nejvyšší ideál, kterému by sloužil svým životem. Provázíme jej od jeho vojenských let při obraně města Pamplony, kdy byl zraněn, až po založení Tovaryšstva Ježíšova, kterého se stal prvním generálním představeným. Knížka vychází k jubilejnímu ignaciánskému roku 2021-2022.

Pavel Jelínek

Práce jako na kostele

Často se říká, že je tu práce jako na kostele. Každý si představíme něco jiného. Jsem ráda, že patřím mezi ty, kteří tvoří společenství těch, kteří se snaží pomáhat při těchto pracích. Pomáhám již řadu let udržovat drobné kostelní prádlo. Dříve jsem se starala také o oltární antependia, ale nyní o ně pečuje jedna z kamarádek.

Co je to drobné kostelní prádlo?

Patří to toho hlavně mešní prádlo, dále dečky, ubrusy, ubrousky, štoly, ornát a alby našich kněží. A každé má své specifikum.

Mešní (nebo také kalichové) prádlo zahrnuje korporál – naškrobený ubrousek, na který se po rozložení na obětní stůl pokládá kalich a patena, po složení se dává na kalich a musí být dostatečně naškrobený, protože se na něj pokládá pala (též palla), čtyřhranná vyztužená zdobná příkrývka. Dále ubrousek – lavabo – do kterého si kněz po omytí utírá ruce, než přikročí k uskutečnění eucharistické oběti. A šátek – purifikatorium – který slouží k vytržení mešního kalicha. Všechny tyto ubrousky musí být před praním přeprány, protože obsahují zbytky proměněného vína a hostií. Tato voda se vylévá ke kříži, např. toho u kostela. Také se perou, škrobí a vytahují různé malé ubrousky, pletené a háčkované dečky.

Nakonec se nesmí zapomenout na naše kněze. Potřebují mít čisté alby a ornáty. Také štoly, které se neperou, ale mají ochranné bílé límečky, které se perou, škrobí a znovu přišívají, aby opět sloužily svému účelu. Veškeré prádlo je potřeba udržovat nepoškozené a kromě oprav je potřeba i ušít nové.

Dovedete si představit, jaký je to krásný pocit, když se díváte každý týden směrem k obětnímu stolu a pan farář je takový

voňavý a prádlo, jak má být? Tento pocit mám už skoro 20 let.

Šárka Marholdová

Informace o stavebních projektech

Vážení farníci, přinášíme vám aktuální informace o postupu oprav farní budovy.

V průběhu dubna a května došlo v suterénu k odstranění původního topenářského a vodovodního vedení, pokračovaly práce na novém topném systému v prvním patře a na jeho napojení do druhého patra. V klubu Václav byly vyzděny příčky sociálního zázemí, na kterých následně proběhly přípravné práce pro novou vodoinstalaci. Z oblasti stavebních příprav jmenujme dále práce na oknech ze společenských místností (do kuchyně, resp. do chodby) či na okenních parapetech. Ve zmíněném období zároveň pokračovaly práce elektroinstalatérské, zejména příprava slaboproudých vedení pro domovní telefony a termostaty. Koncem května pak následovalo zapravování zdi po elektroinstalaci a omítnutí stropů.

V době, kdy čtete tyto řádky, předpokládáme v prostoru celého suterénu již nové omítky a možná už rovněž položenou dlažbu. Po vyzrání omítek, tedy koncem června, nás čeká realizace obkladů v kuchyni a sociálním zázemí. Následně bude možné přistoupit k instalaci zařizovacích předmětů na toaletách a v kuchyni, k vybavení těchto místností a rovněž k osazení dveří a okenních parapetů.

Z uvedeného harmonogramu je zřejmé, že práce na faře se téměř rok po jejich započetí pomalu blíží ke konci. Vzhledem k vývoji na stavebním trhu, ale i k válce na Ukrajině je nezbytné akceptovat související zpoždění prací, stejně jako navýšení ceny u některých materiálů. Děkujeme proto za vaše pochopení a trpělivost, jakožto za štedrost,

kteřou můžete projevit jedním z následujících způsobů: příspěvek na farní účet (2100491918/2010, VS: rodné číslo/dat. nar. ve tvaru RRMMD, SS: 5), prostřednictvím obálek (na stolku vzadu v kostele) nebo při pravidelných sbírkách na opravy.

*Za technickou správu farnosti
Hynek Kubica
Michal Fidrmuc*

Zprávy z diecéze

V neděli 12. června 2022 byl v kostele u kapucínů v Brně slavnostně instalován relikviiář sv. otce Pia z Pietrelciny.

V sobotu 18. června 2022 při bohoslužbě v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně v **9.00 hodin** udělil biskup Vojtěch Cikrle kněžské a jáhenské svěcení.

Kněžské svěcení přijali jáhni:

Ing. Josef Janoušek z farnosti Moravské Budějovice, Mgr. Jan Kříž z farnosti Blížkovice a novoříšský premonstrát Mgr. Štěpán Jiří Novák, O. Praem.

Jáhenské svěcení přijal bohoslovec Ing. Tomáš Zámečník z farnosti Brno–Bystrc.

22. – 26.6.2022 se uskuteční v Římě Světové setkání rodin. K setkání je možno se v duchu připojit i tím, že využijeme nabízených videí a materiálů, vše v češtině na stránkách Národního centra pro rodinu www.rodiny.cz.

Ve dnech 24. až 26. června 2022 se koná další ročník hudebního festivalu Kefasfest v areálu kláštera Rosa Coeli v Dolních Kounicích. Letos se mohou návštěvníci těšit například na písničkáře Michala Horáka, kapelu JASNO, Adonai, rappery Isaac

Records, zpěvačku Kateřinu Marii Tichou a řadu dalších. Více na www.kefasfest.cz.

Ve dnech 6. až 10. července 2022 proběhne v Brně další ročník Katolické charismatické konference. Letošním motem je biblický verš: „V něm je náš pokoj..." (Ef 2, 14-22). Bohoslužbě na závěr konference v neděli 10. července 2022 v 11.00 hodin bude předsedat biskup Vojtěch Cikrle.

Od 9. do 17. srpna 2022 se budou konat ve Vranově u Brna exercicie Lectio Divina. Tato duchovní cvičení založená na četbě a meditaci Božího slova se konají v hlubokém mlčení s individuálním doprovázením, tedy každodenním duchovním rozhovorem. Exercicie vedou řeholníci z České republiky a Slovenska. Exercicie jsou určeny pro všechny věřící: laiky, osoby zasvěceného života i kněze. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: lectiodivinacz@gmail.com

Tým pastorační povolaní v brněnské diecézi připravil **další ročník kurzu Samuel**. Jedná se o jednoletý intenzivní kurz, který může napomoci k rozlišení a volbě povolání. Účastníci se scházejí jednou za měsíc v neděli odpoledne na 4 hodiny postupně na různých místech v diecézi. Kurz je určen pro nezadané, psychicky zdravé mladé věřící ve věku 16 až 33 let, kteří jsou připraveni prožít jej v plném rozsahu, co do účasti i náplně. Zájemci se mohou hlásit **do 31. 8. 2022** na e-mail: kurz.samuel@seznam.cz. Po přihlášení a dodání motivačního dopisu, budou pozváni na přijímací pohovor, který se uskuteční 25. 9. 2022 v 15.00 hodin ve Wolkerově ulici v Brně v Kongregaci Sester Učednic Božského Mistra.

Připravila Marie Oujezdská

Příběhy, které otevírají srdce (3)

Příběhy z Brincadeiry

Šťastná budoucnost

Byl jednou jeden chlapec, jmenoval se Matouš. Snil o tom, že se stane činohercem. Věnoval hodně úsilí k uskutečnění svého snu.

Když přišel do páté třídy, měl co dělat, aby nepropadl. Na konci roku musel chodit do doučování a zvládl postup do šesté třídy, potom i do sedmé. Teď v osmé se mu některé předměty daří, v jiných má těžkosti. Ale nevzdává to a učí se.

Pokud máš sen, nikdy to nevzdávej. Probojuj se až k vítězství.

*Matouš Cardoso 15 let
ulice Nova República – 16.07.2016*

Můj sen o budoucnosti

Každou noc sním o tom, čím se chci stát, až budu jednou dospělá. Mým velkým přáním je stát se lékařkou. Proto jsem se zeptala mojí maminky. Odpověděla: „Moje holčičko, to není jednoduché, protože jsem v obtížné situaci. Ale nevzdávej svůj sen. Jednoho dne uskuteční Bůh všechny tvoje sny.“

A moje matka dál řekla: „Moje milá dcero, mým snem je pomoci ve čtvrti. Těm dětem, které mají hlad a nemají střechu nad hlavou.“ Tenkrát promluvil ke mně zcela jasně Bůh ve vnuknutí: „Svůj sen uskutečníš.“

Začala jsem plakat. Jakkup, když moje matka nemá peníze?

A Bůh položil ruku na mou hlavu: „Teď se uskuteční všechny sny. Sny nemocných, hladových a bezdomovců.“

Vtom jsem se vzbudila a začala plakat. A potom jsem řekla matce: „Mami, až bude sedm hodin, budu ti vyprávět celý svůj příběh. Je mi 14 a chci se stát lékařkou.“

A matka řekla: „Ty to zvládneš. Přinejmenším budu za to bojovat. A tvoje sny se uskuteční. A Bůh ti dá moudrost, aby ses v životě někým stala.“

*Natali Santana dos Santos 14 let
ulice Rua Sao Jorge – 16.07.2016*

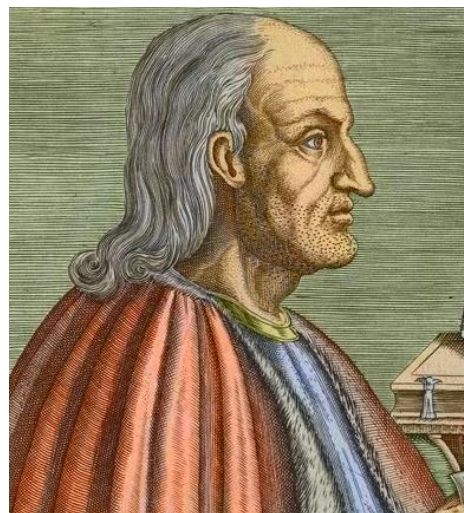
Připravila Marie Oujezská

Svátek v kalendáři (5)

Anselm z Canterbury

Arcibiskup, učitel církve

Anselm z Canterbury, rytina ze 17. stol.

Snad nejslavnější církevní spisovatel po Augustinovi a Tomáši Akvinském byl Anselm, arcibiskup z Canterbury. Papež Klement XI. jmenoval tuto velkou osobnost katolické církve v r. 1720 učitelem církve.

Anselm se narodil r. 1033 jako syn lombardského šlechtice (Aosta, Itálie). Po matčině smrti se stále zhoršoval vztah mezi

Anselmem a jeho otcem. Nakonec odešel z rodného domu a žil několik let u matčiných příbuzných v Burgundsku. Pod vlivem italského učitele Lanfranca vstoupil r. 1060 do benediktinského kláštera Le Bec v Normandii, kde Lanfranc učil. Již za dva roky se Anselm stal převorem a po smrti opata r. 1078 nastoupil na jeho místo. Za jeho vedení vážnost a sláva kláštera vzrůstala.

Když Lanfranc r. 1089 zemřel, přálo si duchovenstvo jako jeho nástupce opata z Le Bec. Král Vilém II., který neměl ani svědomí ani víru, nechal biskupský stolec čtyři roky uprázdněný, než konečně jmenoval Anselma na nátlak duchovenstva arcibiskupem. Pro Anselma tím začala složitá doba. Protože se nesmlouvavě zasazoval za nezávislost katolické církve na království, byl v ustavičné rozepři s Vilémem.

Velký scholastik a obdivovaný pedagog zanechal mnoho důležitých spisů. Zemřel 21. 4. 1109 v Canterbury (Anglie). Byl pochován v canterburské katedrále v Anglii. Svatořečen byl r. 1494.

(Z knihy Rok se svatými)

J. A.

Velikonoční tradice

V celém světě se stále něco nebo někdo chválí a vyzdvihuje, ať je to člověk nebo jeho jednání.

Různé národy země si chrání a vyzdvihují svoji kulturu, svoje tradice jako svoji identitu i přes momentální politické nátlaky vlád. Vždy se však najdou v každém národě lidé, kteří si svoji kulturu i tradice chrání, praktikují a jsou na ně hrdí. S lítostí sledují, jak se vlivem dlouhých let útlaku kulturnost i zvykovost postupně vytrácely a jak mnozí lidé v našem národě tyto tak důležité skutečnosti ze svého života vytlačili.

Naštěstí si však skupiny lidí uvědomují důležitost vrátit se ke svým kulturním pokladům a znovu je zařazují do našeho společenského života. Těmto lidem s radostí vyznávám svůj dík a uznání.

Proč to vše píší...Velikonoční svátky jsou pro nás křesťany něco výjimečného a radostného. Jsou to dny, kdybychom se navzájem měli více navštěvovat a přát hojnost Božího požehnání. K tomuto svátku se přidal myšlenkově bohatý zvyk pomlázky, provázený obdarováváním. Chci podotknout, že vůbec nejde o to někomu natlouci. Jde především o symbolické předávání mladosti, zdraví z mladých zelených ratolestí.

O letošních Velikonocích jsme zažili skvělou věc, když parta našich ministrantů, mnozí už dospělí, respektive dvě party, si sami zkomponovali krásnou píseň jako velikonoční koledu nebo si vytvořili hudební nástroj jako xylofon z lahví a těmito kultivovanými způsoby obohatili a obšťastnili všechny, které poctili svou návštěvou. Mám radost, že právě tito mladí lidé oživují naši tradici tak slušným i tvůrčím způsobem.

Díky chlapci!

J. A.

Okénko do světa (10)

Jižní Súdán očekává papeže Františka

Dvě africké země očekávají na začátku července 2022 návštěvu papeže Františka – a to Kongo a Jižní Súdán. Po měsíci stráveném v Jižním Súdánu mezi mládeží, salesiány a našimi farníky se dělím o hluboké zážitky.

Jižní Súdán je nejmladší stát na světě, získal svoji nezávislost během velmi dlouhé občanské války, která již trvá přes čtyřicet

let. Obyvatel má o trochu více než Česko (12 milionů), ale jsou velmi mladí; děti a mládež do 25 let tvoří asi 75% obyvatel této země. Již třetí generace Súdanců poznala jen válečné období, od roku 1983 zahynuly více než dva miliony lidí, ať již v boji za nezávislost Jižního Súdánu, nebo v bratrovražedné válce po nedávném vyhlášení nezávislosti země v roce 2011.

Široký úsměv, podaná ruka, výkřik radosti, improvizovaný tanec se zpěvem – to jsou nejčastější výrazy radostné africké duše. Uprostřed bídy, kde chybí i základní věci jako voda, elektřina a dostatek jídla, je každý nově příchozí doslova zavalen ohromnou vlnou radosti, která se projevuje nejen osobně, ale také ve společenství – v rozsáhlé rodině, v klanu nebo kmeni, na vesnici, v malých křesťanských komunitách, které se scházejí každý týden na sdílení Božího slova, ve skupině mládeže, v křesťanských školách nebo v učňovských školách Dona Boska.

Juba, hlavní město Jižního Súdánu, očekává za několik týdnů apoštolskou návštěvu papeže Františka (5.–7. července 2022).

Salesiánská komunita Don Bosco Gumbo se nachází asi 8 km od středu hlavního města, které má milion obyvatel, a můžete se z Gumbo do ní dostat jen přes řeku Nil po úzkém mostě. Vybudování dalších tří mostů přes řeku (sponzorované Japonci) je

slíbeno v blízké budoucnosti. Na jednom čtverečním kilometru komunity se nachází dvanáct různých sektorů misie Dona Boska: kromě tří řeholních komunit (7 salesiánů, 4 salesiánské sestry a 4 sestry Caritas of Jesus) je tu střed farnosti, velké učiliště, tři základní školy, jedna střední škola, klinika, středisko pro ženy, mnoho sportovních hřišť a také uprchlický tábor.

Farnost sv. Vincence z Paoly má asi 6000 katolíků, o které se staráme v místě, ale také v dalších šesti misijních kaplích, kde je každou neděli mše svatá. Každý rok je zde pokřtěno asi 500 dětí a dospělých. Letos jen o Velikonocích bylo pokřtěno 125 dětí a 120 dospělých. Dvacet katechetů – laiků a několik salesiánských sester je podle potřeby zapojeno do katecheze. Kromě denní ranní mše svaté je také celý rok modlitba růžence o páté večer, když jsou zakončeny všechny sportovní aktivity v oratoři.

Klíčem k budoucnosti Afriky je samozřejmě výchova a vzdělávání: středisko Don Bosco Gumbo denně otvírá dveře asi 4000 dětí a mládeže: máme dvě mateřské školy (300 dětí), dvě základní školy (8 tříd – asi 2500 dětí), jedna zrychlená základní škola (za 4 roky vyjdou děvčata základku, asi 200 žáků), střední škola (9. – 12. třída, 700 studentů), a také učňovská škola, která nabízí 8 různých odborností (elektrikář, mechanik, zedník, technik na solární panely,

automechanik, svářeč a informatik) pro 700 mladých (stále přibývají děvčata).

Kromě těchto škol je tu od roku 2013 také velký tábor pro domácí uprchlíky (IDP – internally displaced persons), kteří hledají bezpečné místo pro své rodiny po vypuknutí nové občanské války. Za posledních deset let uteklo asi 10 milionů Jižních Súdanců ze svých domovů, asi 4 miliony z nich jsou v okolních zemích jako oficiální uprchlíci pod ochranou Spojených národů - v Ugandě, Keni nebo Etiopii. V největším uprchlickém táboře v Keni pochází asi 75% z celkových 200 000 obyvatel tábora z Jižního Súdánu. Při návštěvě v Kakuma, ve farnosti Svatého kříže, svěřené salesiánům mezi uprchlíky, jsem si nedávno vyslechl hodně osobních zkušeností od katechetů i učňů.

Kromě uprchlíků je tu dalších 400 000 obětí – lidí zabitých v převážně mezikmenové občanské válce. I když je podepsaná mírová smlouva, stále ještě proudí stovky uprchlíků do bezpečí různých táborů. V Jube máme stále více než 9 000 převážně dětí, mládeže a žen.

Jeden večer jsem strávil mezi těmi bratry a sestrami, kteří mají na světě jen jeden maličký stan pro rodinu s deseti dětmi, které chodí do základní školy a oratoře Dona Boska vzdálené jen 500 m od jejich tábora. Dobrá hodinka mezi uprchlíky, kteří jsou také našimi farníky, byla další zkušeností africké radosti – nikdy nekončící tanec a zpěvy v uličkách tábora, kde se setkávají desítky různých kmenů a kultur jižního Súdánu.

Většina katolíků Jižního Súdánu nepoznala téměř vůbec mír, také jejich víra ještě není hluboce zakořeněná, potřebují katechezi, katechety, bibli a hlavně šanci na prohloubení víry. V některých kaplích se slouží mše svatá jen několikrát do roka. Dobrou zprávou je, že máme už dva súdánské salesiánské kněze, jednoho jáhna a dalších dvacet mladých salesiánů v počáteční formaci!

Prosím o vaši modlitbu za církve v Jižním Súdánu a za povolání ke kněžství, řeholnímu životu, misijnímu životu a službě katechetů.

P. Václav Klement, SDB

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic
Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.
Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce: siard@farnostzidenice.cz
ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost lze zasílat na účet č. **29 00 49 19 16/2010** nebo na účet určený pro dary – **21 00 49 19 18/2010**
k určení účelu daru slouží specifický symbol – více na www.farnostzidenice.cz
Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo